

Warszawa, dnia 4 stycznia 2013 r.

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

DOLiS/DEC-10/13

dot. DOLiS-[...]

DECYZJA

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.), art. 12 pkt 2 art. 22 w związku z art. 23 ust. 1 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.) w zw. z art. 105a ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (Dz. U. z 2002 r. nr 72, poz. 665 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie skargi Pani M. Ś., zam. [...], reprezentowanej przez Pana R. K. adwokata Kancelarii [...] Sp. k. z siedzibą [...] na przetwarzanie jej danych osobowych przez Bank S.A. z siedzibą [...] oraz B. S.A. z siedzibą [...].

odmawiam uwzględnienia wniosku.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pani M.Ś., zam. [...], reprezentowanej przez Pana R. K. adwokata Kancelarii [...] Sp. k. z siedzibą [...] na przetwarzanie jej danych osobowych przez Bank S.A. z siedzibą [...] oraz B. S.A. z siedzibą [...].

Pani M.Ś., zwana dalej Skarżącą, wniosła o wydanie decyzji administracyjnej nakazującej ww. podmiotom przetwarzanie jej danych osobowych zgodnie z prawem i merytorycznie poprawnie.

W celu rozpatrzenia przedmiotowego wniosku Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych przeprowadził postępowanie wyjaśniające, w toku którego ustalił następujące okoliczności faktyczne.

1. Skarżąca oraz Bank S.A. są stronami umowy o kredyt hipoteczny z dnia [...] grudnia 2004 r.
2. Dane osobowe Skarżącej przetwarzane są przez Bank na potrzeby wykonywania umowy kredytu hipotetycznego oraz w celu oceny ryzyka kredytowego. Zakres danych Skarżącej przetwarzanych przez Bank zawiera dane wskazane przez nią we wniosku kredytowym z dnia [...] września 2004 r., złożonych przez nią oświadczeniach oraz formularzach będących załącznikami do ww. wniosku, dane zawarte w umowie o kredyt hipoteczny i późniejszych aneksach z uwzględnieniem zmian zgłaszanych przez Skarżącą.
3. Dane osobowe Skarżącej zostały przekazane do B. S.A. (znane dalej również B. S.A. lub B.) w kwietniu 2005 r., natomiast wprowadzone do zbioru danych przez B. w dniu [...] czerwca 2005 r. w zakresie dotyczącym ww. umowy kredytu. Rachunek Skarżącej ma status rachunku otwartego.
4. W wyjaśnieniach odebranych przez Generalnego Inspektora od Banku zostało wskazane, iż Bank podtrzymuje swoje stanowisko wyrażone w korespondencji skierowanej do Skarżącej w sprawie sprostowania nieprawidłowych danych w B. S.A. „Dane dotyczące wysokości zaległości oraz ilości dni opóźnienia w przedstawionych przez Skarżącą okresach, tj. [...] r. są zgodne ze stanem faktycznym. W wyniku opóźnień i niedopłat w spłacie rat na rachunku kredytowym nieprzerwanie widniały należności wymagalne we wskazanym powyżej okresie, które zostały wykazane w raporcie B. w polach [...] – saldo należności wymagalnych oraz [...] – liczba dni opóźnienia, zgodnie z treścią Podręcznika [...].” Ponadto Bank odnosząc się do kwestii reklamacji Skarżącej w zakresie przyjętej przez Bank błędnej techniki księgowania spłat jej kredytu nr umowy [...], wskazał, iż zgodnie z § 20 ust. 1 Regulaminu do umowy kredytu hipotecznego każdą wpłatę Klienta Banku zalicza się w następującej kolejności: koszty upomnień i prowizje wynikające z *Tabeli prowizji i opłat [...]*, wymagalne podwyższone odsetki umowne z tytułu opóźnienia w spłacie kapitału, wymagalne odsetki umowne z tytułu zadłużenia, wymagalny kapitał, najbliższa rata kapitałowa, zapadająca przed najbliższym terminem wymagalności odsetek, odsetki wymagalne w najbliższym okresie wymagalności, niewymagalny kapitał, pozostałą ewentualną nadwyżkę Bank traktuje jako nieoprocentowany depozyt. Ponadto Bank oświadczył, iż reklamacja Skarżącej dotyczy jedynie danych finansowych przekazanych przez bank do B. S.A., a nie danych osobowych.

Po zapoznaniu się z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje.

Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych dokonał na podstawie zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego oceny legalności przetwarzania danych osobowych Skarżącej, natomiast nie badał kwestii wysokości posiadanej przez Skarżącą zadłużenia, czy sposobu księgowania spłacanych rat jej kredytu. Takie sprawy, zgodnie z art. 1 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz. 296 z późn. zm.), są sprawami cywilnymi i powinny być rozpatrywane w postępowaniach prowadzonych przez sądy powszechne. Organ ochrony danych osobowych, działając na podstawie i w granicach ustawowych kompetencji przyznanych mu ustawą o ochronie danych osobowych nie może weryfikować poprawności wykonywania umowy przez Bank, a podejmowane przez niego działania nie mogą wkraczać w zakres kompetencji zastrzeżonych, zgodnie z prawem, dla innych podmiotów (np. sądów powszechnych, czy polubownych, organów powołanych do sprawowania nadzoru nad działalnością banków itp.).

Generalny Inspektor, działając w oparciu o przyznane mu ustawą kompetencje, dokonał jedynie oceny legalności przetwarzania danych osobowych Skarżącej przez ww. podmioty, w tym oceny udostępnienia jej danych osobowych przez Bank do B. S.A. Organ w przedmiotowej sprawie badał, czy u podstaw przetwarzania danych Skarżącej przez Bank S.A. i B. S.A. znajduje się jedna z przesłanek legalizujących przetwarzanie danych osobowych określonych w art. 23 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. nr 101, poz. 926 z późn. zm.), zwanej dalej również ustawą.

W tym miejscu skazać należy, iż Bank pozyskał i przetwarza dane osobowe Skarżącej na podstawie art. 23 ust. 1 pkt 3 ustawy w związku z ww. umową. Natomiast przesłanką legalizującą udostępnienie danych osobowych Skarżącej przez Bank do B. jest art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy, w związku z przepisami ustawy prawo bankowe, o których mowa będzie poniżej.

Aktem prawnym zawierającym szczegółowe regulacje dotyczące procesu przetwarzania danych osobowych klientów banków jest przede wszystkim ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (Dz. U. Z 2002 r. Nr 72, poz. 665 z późn. zm.). Zgodnie z art. 105 ust. 4 Prawa bankowego, banki mogą, wspólnie z bankowymi izbami gospodarczymi, utworzyć instytucje upoważnione do gromadzenia, przetwarzania i udostępniania: 1) bankom - informacji stanowiących tajemnicę bankową w zakresie, w jakim informacje te są potrzebne w związku z wykonywaniem czynności bankowych oraz w związku ze stosowaniem metod statystycznych, o których mowa w art. 128 ust. 3 oraz w art. 128d ust. 1, 2) innym instytucjom ustawowo upoważnionym do udzielania kredytów - informacji stanowiących tajemnicę bankową w zakresie, w jakim informacje te są niezbędne w związku z udzielaniem kredytów, pożyczek pieniężnych, gwarancji bankowych i poręczeń. W myśl art. 105a. ust. 1 Prawa bankowego przetwarzanie przez banki, inne instytucje ustawowo upoważnione do udzielania kredytów oraz instytucje utworzone na podstawie art. 105 ust. 4, informacji stanowiących tajemnicę bankowe w zakresie dotyczącym osób fizycznych może być wykonywane,

z zastrzeżeniem art. 104, art. 105 i art. 106-106c, w celu oceny zdolności kredytowej i analizy ryzyka kredytowego.

Zatem wskazać należy, iż Bank był uprawniony do udostępnienia danych osobowych Skarżącej na rzecz B. S.A., ten zaś może przetwarzać jej dane osobowe na podstawie art. 105a ust. 1 prawa bankowego w zakresie objętym ww. umową kredytową w celu oceny zdolności kredytowej i analizy ryzyka kredytowego, co znajduje uzasadnienie w obowiązujących przepisach prawa.

Odnosząc się do treści skargi Skarżącej wskazać należy, iż zdaniem Skarżącej Bank zawyżył wielkość jej zaległości związanych ze spłatą kredytu powstałych w wyniku opóźnień w jego spłacie. W ocenie Skarżącej Bank przyjął „błędą technikę polegającą na sumowaniu zaległości i przypisywaniu sumy zaległości do terminu płatności ostatniej raty. Bieżącą wpłatę zarachowano na rzecz bieżących rat, a nie – jak to wynika z kodeksu cywilnego – na rzecz najstarszej zaległości. W ten sposób zaległości jak i okresy zaległości zostały bezpodstawnie zawyżone”. Jak już zostało powyżej wskazane podejmowane działania przez Generalnego Inspektora nie mogą wkraczać w zakres kompetencji zastrzeżonych zgodnie z prawem dla innych podmiotów (np. sądów powszechnych, polubownych, KNF). Organ do spraw ochrony danych osobowych nie może też oceniać działań innych podmiotów w zakresie stosowania prawa materialnego (np. prawa cywilnego), co potwierdza także Naczelny Sąd Administracyjny, który w wyroku z dnia 2 marca 2001 r. (sygn. akt II SA 401/00) orzekł, że „(...) *Generalny Inspektor (...) nie jest organem kontrolującym ani nadzorującym prawidłowość stosowania prawa materialnego i procesowego w sprawach należących do właściwości innych organów, służb czy sądów, których orzeczenia podlegają ocenom w toku instancji, czy w inny sposób określony odpowiednimi procedurami*”.

Skarżąca jako strona ww. umowy podpisując ją wyraziła zgodę na jej warunki. Zgodnie z Regulaminem do umowy kredytu hipotecznego każdą wpłatę Klienta Banku zalicza się w następującej kolejności: „koszty upomnień i prowizje wynikające z *Tabeli prowizji i opłat [...]*, wymagalne podwyższone odsetki umowne z tytułu opóźnienia w spłacie kapitału, wymagalne odsetki umowne z tytułu zadłużenia, wymagalny kapitał, najbliższa rata kapitałowa, zapadająca przed najbliższym terminem wymagalności odsetek, odsetki wymagalne w najbliższym okresie wymagalności, niewymagalny kapitał, pozostałą ewentualną nadwyżkę Bank traktuje jako nieoprocentowany depozyt (...)”.

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak w sentencji.

Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), art. 129 § 2 w zw. z art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.), strona niezadowolona z niniejszej decyzji, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, może zwrócić się do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa) z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.